

Christelijke feestdagen vieren?

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977, HSV of Textus Receptus)

M.V. Update 31-7-2011

Er zijn geen christelijke feestdagen

De zogenaamde christelijke feestdagen bestaan niet in het Nieuwe Testament; geen enkele. Het is dus eigenlijk niet bijbels om met feestdagen rekening te houden alsof dat bijzondere dagen zouden zijn. Dit alles is voortgezet judaïsme of katholicisme. Voor ons geldt echter: “Maar gij geheel anders” (Ef 4:20, *umeis de ouch outós*, TR). Er zijn geen “bijzondere dagen” voor christenen. In de “genadebedeling” (Ef 3:2) en de “bediening des Geestes” (2Ko 3:8) zijn alle dagen gelijk. Enkel de avondsmaalviering als zodanig (niet een dag) is bijzonder, en de samenkomsten, waar Gods Woord gepredikt wordt.

Ook al betreft dit niet de fundamenten van het geloof, toch kunnen we het vieren van feestdagen in het kader zien van Lk 16:10: “Die getrouw is in het minste, die is ook in het grote getrouw”. Dit zeg ik niet tot opwekking van een legalistische, farizeeïstische geest, maar tot een verfijnde opbouw van elkaar, opdat wij door niets afgeleid worden, maar alert, waakzaam blijven op de smalle weg, vooral in deze tijden van “terug naar Rome”.

Een richtlijn vinden we in Galaten: “hoe kunt u weer terugkeren naar de zwakke en arme grondbeginselen, die u weer van voren af aan wilt dienen? U onderhoudt dagen en maanden en tijden en jaren. Ik vrees voor u dat ik mij misschien tevergeefs voor u heb ingespannen” (Gl 4:9-11).

Een “dag des Heren” vieren?

Velen begrijpen uit “de dag des Heren” in Openbaring 1:10 dat Johannes op “zondag” zijn visioenen kreeg, en zij noemen die eerste dag van de week daarom “de dag des Heren”. Maar dit is een vergissing. Trouwens, wat voor zin zou de vermelding van “de dag des Heren” in Op 1:10 hebben als daarmee de zondag zou bedoeld zijn?

Gewoonlijk wordt tegengeworpen dat de uitdrukking in Op 1:10 (*kuriake hemera*) verschilt met deze in 1Ko 5:5; 2Ko 1:14 (*hemera tou kuriou*) en 1Th 5:2; Hd 2:20; 2Pt 3:10 (*hemera kuriou*), en daarom wijst op een speciale dag van de Heer. Maar in deze Griekse uitdrukkingen is er net zomin verschil in betekenis als tussen onze oudnederlandse “dag des Heren” en “des Heren dag”.

Wat is “de dag des Heren” in Openb. 1:10 dan? Johannes kwam “in” of “op” (Grieks: *en*, dat zowel *in* als *op* kan betekenen) “de dag des Heren”. Dit is de alom bekende, oudtestamentische “dag des Heren” (Oude Testament: “dag van JHWH”).

Toen Johannes de Openbaring op Patmos ontving, was dat om Gods dienstknechten “te laten zien **wat spoedig moet geschieden**” (Op 1:1) en dit draait helemaal om de dag des Heren. In de geest werd Johannes naar die tijd van de eindgerichten verplaatst en moest hij alles opschrijven wat hij zag, in één enkele boekrol, en hij moest deze boekrol aan de zeven gemeenten sturen (Op 1:11), namelijk: “wat u hebt gezien [Op 1:9-20], en wat is [Op 2 en 3], en wat hierna zal geschieden [Op 4 t/m 22]” (Op 1:19). In dat geheel is er ook een waarschuwing voorzien voor de gemeenten.

In tegenstelling tot het oude wetsverbond is er in het nieuwe verbond (Nieuwe Testament) *geen enkele dag ingesteld*, en dus ook geen *dag des Heren*. Men kan wel spreken van een ingestelde Avondsmaalviering (1Ko 11:23-26) en een vroeg *gebruik* (Hd 20:7) om op de eerste dag van de week (onze zondag) het Avondsmaal te vieren. Maar in de hele Bijbel slaat de uitdrukking “de dag des Heren” **ALTIJD** op de tijd van de eindgerichten, en **NOOIT** op iets anders.

Johannes kwam geestelijk IN “de dag des Heren”, de eindtijd van de gerichten; hij kwam niet OP zondag “in de geest” (dit zou onzinnig zijn in de context van Openbaring). Deze dag des Heren be-

gint met het opnemen van de Gemeente (Op 4-5) maar met achterlating van de “dwaze maagden” (Mt 25:1-13; dit is het oordeel over het christelijk getuigenis op aarde), direct gevolgd door de eindgerichten voor de wereld. Met het oog hierop moesten de gemeenten ook een persoonlijke, gestrengte boodschap krijgen in Op 2 en 3.

Trouwens, er is iets wat dit kracht bijzet: Johannes hoorde achter zich “een luide stem, als van een bazuin”. De Bazuin kondigt “de dag des Heren” aan: Joël 2:1-2; Zefanja 1:14-16. Zie verder *alle* schriftplaatsen over “de dag des Heren”: Js 2:12; Js 13:6, 9, 10; Ez 13:5; 30:3; Jl 1:15; 2:1, 11, 31; 3:14; Am 5:18-20; Ob 15; Zf 1:7, 14; Ml 4:5; Hd 2:20; 1Th 5:2; 2Pt 3:10; Op 1:10.

Vergelijk ook alle bazuinen in het Nieuwe Testament: Mt 24:31; 1Ko 14:8; 15:52; 1Th 4:16; Hb 12:19; Op 1:10; 4:1; 8:2, 6, 7, 8, 10, 12, 13; 9:1, 13, 14; 10:7; 11:15. Bazuinen zijn een teken van grote gestrengheid en vooral van oordeel.

Kerstmis en Pasen geen christelijke feestdagen?

Ik verwijs hiervoor gemakshalve naar de uitgebreide studies over Kerstmis en Pasen op mijn site:

- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Oorsprong-Kerstmis.pdf>
- <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pasen.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pasen2.pdf>

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm